

saadan Multiplahed, og det kunde selvfølgelig aldrig gaa ind under Begrebet: det Ublu, hvis det var en Gave. Det forekommer mig, at man paa den Maade kunde faae større Overensstemmelse mellem de to Paragrafer og vistnok ogsaa noget nyere faae præciseret hvor det er Opmærksomheden skal være henvendt paa fra Domstolens Side, naar de skal domme til Straf i disse Forhold.

Hvad Straffen angaar, saa er den her bestemt til Fængsel i ikke under 1 Maaned og ikke over 1 Aar. Den ældre Nagerlovgivning kjender kun Konfiskation af Hovedstolen som Straf, og den sidste Lov af 6te April 1855 fastsætter jo fra det Fire- til det Tyvedobbelte af den ulovlig opnaaede Fordel som Straf, men den knytter sig udelukkende til det Tilfælde, at der virkelig er oppebaaret Noget af Nagerarten, medens det foreliggende Forslag tillige vil ramme de Tilfælde, hvor Nagerarten ikke er naaet til at oppebære Noget, men kun har betinget sig Fordel, og derfor kan der jo være Tale om en hel anden Art af Straf end der tidligere var Tilfældet. Man var her ikke i Stand til at vende tilbage til Konfiskation, det har man heller ikke gjort, men har sat Fængselsstraf, thi det Tilfælde, som her er Tale om, bør kunne rammes med noget Andet end med Bøgehøder, naar man virkelig for Nvor vil tage fat paa Sagen. Jeg tror derimod det vilde være ønskeligt for Nøiagtigheds Skuld, at Bestemmelsen blev redigeret lidt, men det har ikke stor Betydning. Jeg tror, at her burde staa Straf af Fængsel ikke under en Maaned og ikke over et Aars simpelt Fængsel; saaledes som det nu staaar, er det en lille Smule usiagtigt. — Der er naturligvis endnu et Forhold, hvor der vil blive en vid Mark for Domstolens Skjøn, det er alle de Forhold der gaar ind under § 2. De gaa nemlig ud paa at skjule egentlig tilfattet Nager, men det er det, der er det Karakteristiske ved § 2, og derfor tror jeg ikke, det er paafaldende, at her er Tale om Kjøb og Salg, som en skærpende Omstændighed, at det Skærpende ligger i, at Handlingen ikkædes en anden Form, og derfor bliver Straffen høiere, thi derved gjør man Rettsfølgningen vanskeligere, hvoraf Følgen bliver, at Straffen bliver noget haardere.

Hvad endelig de civilretlige Følger angaar, saa er det jo ganske i sin Orden, at Retshandler af den Karakter, som der her er Tale om, ere ughldige. Naar der dernæst er knyttet hderligere Bestemmelser til om Tilbagelevering fra Kreditors Side af, hvad han har oppebaaret, saa antager jeg, at Meningen er, at disse hderligere Følger af For-

brydelsen skal kunne gjøres gjældende ved den samme offentlige Politisag, hvori det strafbare Forhold iøvrigt kommer til Paakjendelse. Jeg veed ikke, om det behøver at udtales udtrykkeligt i Loven, men det vilde dog være ønskeligt, om det kunde ske med det Samme, og jeg vilde derfor ogsaa ønske Bestemmelsen affattet noget nærmere ved Straffelovens Bestemmelser, saaledes at det deraf kunde ses, at her ikke blot er Tale om Noget, som Skyldneren kan gjøre gjældende. Der staaar i Loven, at disse Formuefordele kunne fordres tilbage hos den eller dem, der i Strid med denne Lov have modtaget dem; det vilde vistnok være ønskeligere, at der kom til at staa, at han er forpligtet til at give dem tilbage. Det er altsaa Noget, som Dommeren med det Samme paaser og maaste ordne under Sagens Gang, at Vedkommende skal være forpligtet til at gjøre det. — Naar der altsaa gives det foreliggende Lovforslag en Omarbeidelse paa nogle Punkter, forekommer det mig, at det i det Hele vilde være et brugbart Grundlag for Straffebestemmelser i denne Retning. Jeg vilde meget beklage, om man, efter at den høitærede Justitsminister har gjort et saadant Skridt som Udarbejdelsen af denne Lov og taget disse meget forfæstelige Forhold i Sigte, vilde lade sig afstrække fra at forfølge dem ved de Betragtninger, der ere fremførte. Jeg tror ganske vist, det er overordentlig ønskeligt, at der, naar der kommer en Lov som denne, danne sig Institutioner af den Art, som den ærede foregaaende Taler antydede, der tage det i deres Haand at staffe saadanne Folk, der ere i Forlegenhed, det Laan, de kunne trænge til, paa Vilkaar som ikke ere ublu. Jeg tror, det vilde være et særdeles ønskeligt Supplement til den foreliggende Lov, men jeg tror omvendt, at saadanne Selskaber og Institutioner, hvad enten det er Staten eller Private, der oprette dem, med Nødvendighed ville kræve, hvis de skulle tribes, en Støtte i Lovgivningen, der strafde ublu Transaktioner af samme Art. Jeg skal derfor tillade mig paa det Bedste at anbefale Thinget at fremme dette Lovforslag saa hurtigt og godt som muligt, idet jeg endnu kun skal htre det Ønske, da jeg sætter stor Pris paa, at Baret kommer til at bære sit rette Navn, at Forslaget ikke kommer til at bære paa denne rigtignok temmelig besværlige Titel, det nu har, men at det uden videre bliver betegnet som „Forslag til Lov om Straf for Nager.“ Det er ganske sikkert, at vi have en Straffebestemmelse for Nager, det er den, der findes i Loven af 6te April 1855, og forsaavidt kan det siges, at den her foreliggende Lov ikke omfatter al Nager, men